

Jeg slipper for at mærke efter

Jacob Munk var 19 år, da han blev døbt. Alligevel betragter han det som en barnedåb

Den 10. marts 2013 svarede Jacob Munk ja til den kristne dåb. Jacob var dengang 19 år gammel, men han taler alligevel om det som en barnedåb.

»For mig er kernen i dåben, at Gud valgte mig til og gjorde mig til sit barn. Jeg var nul procent aktiv i den proces og næsten lige så ureflekteret som et barn, for min tro var hultertilbulter. Jeg kastede mig ud i tillid til en Gud, jeg dårligt nok kendte,« fortæller han.

Jacob lærte fra barnsben, at Gud ikke fandtes, og i gymnasiet argumenterede han imod enhver religiøs forestilling. Det var først i 2012, det slog ham, at modstanden mod bl.a. kristendommen kunne skyldes, at han følte sig tiltrukket af den.

Han mødte en medarbejder fra Kristeligt Forbund for Studerende (KFS). »Vi talte om Jesus' bjergprædiken, som jeg var optaget af, og en ►

Foto: Ole Noermark Larsen

► dag spurgte jeg ham lige ud, hvornår man har levet bjergprædikenens liv nok? Han svarede bare: 'Aldrig!' Og så viste han mig Romerbrevet kapitel 7, hvor Paulus i vers 19 siger: 'For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.'«

I den samtale faldt noget på plads for Jacob.

Dårligt og godt nyt

»Ikke fordi jeg pludselig havde fået styr på kristendommen. Der var rigtig meget, jeg ikke vidste og aldrig havde forholdt mig til. Jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle forholde mig til Bibelen og den kristne etik, særligt på

det seksuelle område, som jeg slet ikke kunne acceptere,« fortæller han. »Men jeg havde forstået så meget, at hvis der fandtes en Gud, der interesserede sig for retfærdighed, så var det dårligt nyt for mig.«

KFS-medarbejderen fortalte, at ingen kan gøre sig fortjent til at blive frelst, men at enhver, der er døbt og tror, skal frelles.

»Han forklarede mig, at dåben frelser, og netop fordi det er Gud, der handler i dåben, kan man blive døbt med al sin tvivl og forvirring uden først at skulle have helt styr på de kristne dogmer, seksualetikken og så videre.«

På vej hjem besluttede Jacob sig for at blive døbt.

»Fordi jeg er døbt, kan jeg vide, at hans lidelse og død gælder mig. Jeg slipper for at mærke efter i mit hjerte, om jeg nu har tro og gerninger nok, for den 10. marts 2013 sagde Gud: 'Nu er du mit barn!'«

Ole Noermark Larsen

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Forkynder og
samfundskonsulent Brian
Madsen, Vejle, holder to
minutters andagt i uge 4

70 300 150

75 82 33 60

jesusnet.dk

Læs mere om dåben på:
jesusnet.dk/artikel/1466

Vinen slap op

Men vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: »De har ikke mere vin.«

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 2, vers 1-11*

Jesus formår at skabe en fest

Det var ulykkeligt, at vinen slap op ved den bryllupsfest, hvor Jesus var gæst. Men da situationen indtraf, gik Maria til sin søn med problemet, og underet skete: Jesus gjorde over 600 liter vand til en bedre vin end den tidligere.

Denne beretning fortæller os, at Jesus ikke alene formår at redde en fest, men også at skabe fest. Men kan han også gøre det i et ægteskab eller venskab, hvor kærligheden er sluppet op, fordi selviske motiver eller personlige ambitioner har taget pladsen?

Selv om problemet kan være særdeles komplekst, og svaret ikke er

ligetil, kan vi altid fortælle Jesus om problemet. Vi kan være overbeviste om, at han, som kunne skabe den bedste vin, også kan skabe den bedste kærlighed.

Hos Jesus møder vi en kærlighed, som ikke slipper op trods vores svigt og skyld, men som favner os med en betingelsesløs og ubegrænset tilgivelse. Dette kan ikke andet end fylde os med glæde og taknemmelighed, som har en livsforvandlende kraft i sig, der giver plads til at stå sammen i kærlighed.

Lad Jesus give kærligheden en chance.

Søren Juul Skovenborg

Er du Gud?

Mennesket har en tendens til gerne at ville være gud i sit eget liv. Men hvad med det ansvar, som følger med?

I følge Den Danske Ordbog er Gud et »overmenneskeligt væsen, som menes at herske over en del af virkeligheden, fx naturen eller menneskets skæbne ...«

Gud er altså et væsen, som har stor magt til at herske over noget/no-gen.

Magt = ansvar

Har man magt til at herske over natur og mennesker, må man have uendelig stor magt. Med sådan en magt følger et enormt ansvar. Et ansvar for at nyt liv begynder, for at græsset og kornet gror, for at der er mad nok til alle og for livet og døden.

Er du Gud? Det er måske et underligt spørgsmål, men prøv at tænke efter. Er det dig, der har ansvaret for alt?

Mennesket vil gerne være gud i sit eget liv og have kontrollen over det. Det er nemt, når alt er godt. Men livet er ikke altid godt og let. Man kommer uundgåeligt ud for ulykker, sygdom

og svigt, og i sidste ende skal alle dø.

Vil du være gud i dit eget liv, må du også tage ansvaret for de svære ting, selv for de ting du ikke kan kontrollere.

Gud ønsker ansvaret

Jeg tror, at mange kæmper med at bære ansvaret for alt, fordi de vil være gud i deres eget liv. Er du en af dem, vil jeg gerne udfordre dig til at lade Bibelens Gud være din gud og lægge ansvaret over til ham, der ifølge Bibelen skabte himlen og jorden (1. Mosebog 1,1).

Når ulykken rammer, og livet er svært, har man brug for en gud, der tager ansvaret for det, man ikke selv kan kontrollere. Gud ændrer langt fra altid de svære ting. Men det er betryggende at vide, at Gud kan ændre tingene, og at han, der har skabt alt, også ønsker at tage ansvaret for sit skaberværk.

Dine handlinger har stadig konsekvenser. Du har ansvar for, hvordan du lever. Spiser du usundt, er der fx større risiko for, at du bliver syg. Men Gud ønsker at tage det overordnede ansvar, og han kan ændre alt.

Nikolai Meyer Olesen

Fra jesusnet.dk